

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ק"ג 13-10-11002

1 19 אוגוסט 2015
2

לפני:

כב' השופטת אסנת רובוביץ - ברכש

נציג ציבור (עובדים) מר איסר באומל

נציג ציבור (מעסיקים) גב' אהובה גנור

התובעים:

1. נ. א.

2. א. א. (קטין) באמצעות אמו נ.

ע"י ב"כ: עו"ד מליק ממשרד עוה"ד קליר ושות'

-

הנתבעת:

1. מנורה מבטחים פנסיה בע"מ

ע"י ב"כ: עו"ד לוי

3

4

פסק דין

5

6 1. האם זכאים התובעים לפנסיית שאירים, לאחר פטירתו של המנוח אוגוצ'וקו
7 מתיו אוקצוקו ז"ל, בעלה של התובעת 1 ואביו של התובע 2, גם לאחר שחלה
8 הפסקה בהפרשות הפנסיוניות של המנוח, במצב בו הנתבעת לא שלחה הודעה
9 באשר לשינוי הביטוחי עקב הפסקת ההפרשות המעביד.

10

התשתית העובדתית כעולה מחומר הראיות

11

12

13 2. הנתבעת הינה חברה פרטית לניהול קרנות פנסיה, כהגדרתה בתקנות מס
14 הכנסה (כללים לאישור וניהול קופות גמל), התשכ"ד-1964 (להלן: "תקנות מס
15 הכנסה") ובחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (קופות גמל), התשס"ה-2005
16 (להלן: "חוק הפיקוח"). הנתבעת מנהלת בנאמנות את קרן הפנסיה "מבטחים
17 החדשה" (להלן: "הקרן" או "קרן הפנסיה").

18

19 3. התובעים הינם שאריו של המנוח אוגוצ'וקו מתיו אוקצוקו ז"ל, בעל אשרת
20 שהייה מספר 321417586 (להלן: "המנוח").

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ק"ג 11002-10-13

- 1
2 4. המנוח, יליד שנת 1963, היה בעל אשרת שהייה בישראל והוגדר כתושב ארעי.
3
4 5. המנוח עבד מיום 01.05.04 ועד ליום 30.04.05 בחברת "ישרוטל" במלון רויאל
5 ביץ' באילת (להלן: "המעסיק").
6
7 6. המנוח הצטרף לקרן הפנסיה באמצעות דיווח והעברת תגמולים על ידי
8 מעסיקו.
9 במסגרת עבודתו, הופרשו על ידי המעסיק תגמולי קרן פנסיה אשר מנוהלת על
10 ידי הנתבעת, לטובת המנוח, החל מחודש פברואר 2005 ועד למאי 2005.
11
12 7. ביום 30.04.05 פוטר התובע מעבודתו.
13 כחמישה חודשים לאחר מכן, ביום 27.09.05, הלך המנוח לעולמו.
14
15 8. תקנון הנתבעת הרלוונטי למועד קרות האירוע, היינו תקנון מחודש מרס 2005
16 (להלן: "התקנון").
17
18 9. ביום 12.2.03 הוציא המפקח על הביטוח חוזר בו נקבע, כמצוטט: "בתקנוני
19 קרנות הפנסיה החדשות נקבע כי הפסקת תשלום דמי גמולים לקרן בגין עמית תגרור, בין היתר,
20 במועד שנקבע בתקנון, שינוי בכיסוי הביטוחי במקרה פטירה או אובדן כושר עבודה של העמית.
21 לנוכח המשמעויות כבדות המשקל שיש לשינוי הצפוי עולה הצורך להביאה לידיעת העמית,
22 בדיווח נפרד ומפורט, הכולל, בין היתר, הסבר בדבר ההשלכות הביטוחיות של השינוי
23 והאפשרויות העומדות בפני העמית לנוכח השינוי הצפוי. אשר על כן, הריני מורה לחברה מנהלת
24 של קרן פנסיה להודיע לעמית כאמור על השינוי הצפוי בכיסוי הביטוחי במקרה פטירה או אובדן
25 כושר עבודה, לפחות 21 ימים בטרם יתבצע. החברה המנהלת תשלח באמצעות הודעת דואר הודעה
26 כאמור, לכתובת מגוריו של העמית, כפי שהיא מופיעה ברישומיה..." (להלן: "חוזר המפקח על
27 הביטוח בדבר שינוי כיסוי ביטוחי"). ר' נספח ג' לכתב התביעה.
28

תמצית טענות הצדדים

- 29
30 10. לטענת התובעים התנהלותה של הנתבעת אשר התבטאה באי משלוח הודעה
31 למנוח באשר לשינוי הביטוחי הצפוי לו עקב הפסקת הפרשות המעביד, עולה

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ק"ג 11002-10-13

- 1 כדי הפרת חובת תום הלב המוטלת עליה, שהינה חובה מוגברת, הכוללת
2 בחובה את חובת הגילוי הנאות, במיוחד נוכח חוזר המפקח על הביטוח בדבר
3 שינוי כיסוי ביטוחי .
4
5 לטענת התובעים, העובדה כי הופרשו למנוח כספים לקרן פנסיה, התגלתה
6 להם רק לאחר שהתובעת עברה על מסמכיו של המנוח. או אז התברר לתובעת
7 כי המעביד הפריש כספים לקרן פנסיה לטובת המנוח, התובעת פנתה למעבידו
8 של המנוח על מנת לברר לאן הופרשו הכספים, והמעביד הפנה אותה לנתבעת.
9
10 לטענת התובעים, כאשר פנתה התובעת לנתבעת בבקשה לתשלום קצבת
11 שארים, נמסר לה כי היא ובנה אינם זכאים לקצבה היות ולא הופרשו כספים
12 לטובת הקרן בחודשים שבין פיטורי המנוח לפטירתו.
13 לטענת התובעים הנתבעת לא שלחה למנוח כל הודעה על הפגיעה הצפויה
14 בזכויותיו עקב הפסקת הפרשות הכספים מהמעביד. כמו כן, לא נשלחה הודעה
15 על הפסקת חברות בקרן, זאת לטענתם, בניגוד לחוזר המפקח על הביטוח בדבר
16 שינוי כיסוי ביטוחי מיום 12.2.03, אשר קבע כי על החברה המנהלת את הקרן
17 להודיע לעמית על שינוי הצפוי בכיסויו הביטוחי וזאת לפחות 21 ימים בטרם
18 יתבצע (נספח ה' לתצהיר התובעת).
19 לטענתם, לו הייתה הנתבעת שולחת מכתב המתריע על השינוי הצפוי בכיסוי
20 הביטוחי של המנוח, הייתה התובעת דואגת לבצע את ההפרשות כסדרן.
21
22 11. לטענת הנתבעת, בהתאם לחוזר 2011-9-5 בעניין "בירור ויישוב תביעות וטיפול
23 בפניות הציבור" (להלן: "החוזר") על התובעים היה לפנות בתביעה אל קרן
24 הפנסיה ולא באמצעות פניה לבית הדין. אולם התובעים לא פנו אל קרן
25 הפנסיה עובר להגשת תביעתם לבית הדין לעבודה.
26 יתרה מכך, הגשת התביעה למעלה משמונה שנים לאחר פטירת המנוח הוגשה
27 בשיהוי וגרמה לנתבעת נזק ראייתי ניכר הפוגע ביכולתה להתגונן כראוי.
28

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ק"ג 13-10-11002

1 טענת הנתבעת, המנוח לא היה זכאי לארכת הביטוח לו זכאי עמית אשר
2 הופסקו ההפקדות לטובתו, שכן לא צבר 12 חודשים שבעדם שולמו דמי
3 גמולים לקרן הפנסיה.

4
5 בכל הנוגע לחוזר המפקח על הביטוח בדבר שינוי כיסוי ביטוחי טוענת הנתבעת
6 כי הרציונאל העומד בבסיס חוזר זה מתייחס למקרה בו עמית נמצא בארכת
7 ביטוח שעומדת להסתיים והכיסוי הביטוחי בהתאם. אולם בעניינו העמית לא
8 היה זכאי לארכת ביטוח, שכן לא נצברו בעדו 12 חודשים ששולמו בגינו דמי
9 גמולים לקרן עד מועד הפסקת התשלום דהיינו מאי 2005 ולכן אין רלוונטיות
10 לחוזר זה. כמו כן הפסקת הכיסוי הביטוחי חלה עם מועד הפסקת הפקדת דמי
11 הגמולים על ידי מעסיק העמית המנוח וכי הנתבעת לא ידעה ולא יכלה לדעת
12 כי הכיסוי הביטוחי מסתיים ולכן על העמית המנוח היתה מוטלת החובה
13 להמשיך את הפקדותיו באופן עצמאי כדי לשמור את זכויותיו "כעמית פעיל".

הראיות שהוגשו

14
15
16
17 12. מטעם התובעים הוגש תצהירה של התובעת 1 ומטעם הנתבעת הוגש תצהירה
18 של הגב' סבג, מנהלת שירות לקוחות אצל הנתבעת. שתיהן העידו ונחקרו
19 בחקירה נגדית.

דיון והכרעה

20
21
22
23 13. לאחר שבחנו התשתית הראייתית והמשפטית נשוא תיק זה, שוכנענו כי יש
24 לקבל את התביעה, נטעים טעמינו.

חובת גילוי מוגברת

25
26
27
28 14. המחלוקת בין הצדדים הינה בשאלה האם הנתבעת הייתה חייבת במשלוח
29 הודעה למנוח בדבר השינוי הצפוי בכיסויו הביטוחי לאור הפסקת הפרשות
30 המעביד.

31

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ק"ג 13-10-11002

15. בשל מהות היחסים שבין הקרן לבין עמיתיה (מבוטחיה) מוטלת על הקרן חובה מושגית מוגברת לגלות לציבור העמיתים גילוי נאות. חובה זו נובעת מכוחו של סעיף 15 לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973 (להלן: "חוק החוזים") ומהוראותיו של סעיף 39 לחוק החוזים הקובע כי: "בקיום של חיוב הנובע מחוזה יש לנהוג בדרך מקובלת ובתום-לב; והוא הדין לגבי השימוש בזכות הנובעת מחוזה".

בית הדין הארצי פסק בע"ע 1341/01 רפפורט נ' מבטחים, מוסד לביטוח סוציאלי של העובדים בע"מ, פד"ע ל"ח 630 (להלן: "פסק דין רפפורט"), כי הסתמכות גוף פיננסי על תניות פטור מבלי ליידע במפורש את המבוטח על כך שהוא עלול להיפגע, היא התנהגות שלא בתום לב:

"ישנם חוזים שבהם דרישת תום-הלב מוגברת, על צד לחוזה להיות בבחינת "מלאך" לזולתו, לדאוג גם לאינטרסים של זולתו. תום-הלב המוגבר דורש גילוי מוגבר של פרטים רלוונטיים הידועים לצד אחד. במסגרת עובדות אלו לא מדובר רק בעובדות העולות מתוך החוזה. כאלו הם חוזי היחס דוגמת יחסי העבודה. כאלו הם החוזים שבהם לצד אחד יש מידע רלוונטי שאי-ידיעתו עלולה לפגוע בצד האחר. כאלו הם חוזים בין חברות שתפקידן הוא לספק שירות פיננסי לאדם, דוגמת בנקים, חברות ביטוח, קרנות פנסיה. יחסים ממין זה דורשים אמון מיוחד מכל אחד מהצדדים. אלו יחסי אמון מיוחדים, יחסים שהאנגלים כינו יחסים *uberrimae fidei*. הנימוק הוא שלאחד הצדדים יש מידע שעלול להשפיע על מצבו של הצד האחר. יחסים אלו התפתחו באנגליה באשר ליחסים בין מבטח למבוטח. הדבר החל כאשר חברות הביטוח, המבטחות, היו קטנות. למבוטח היה ידע רב על מצבו ואי-גילוי מלא של מצבו למבטח היה עלול לפגוע במבטח בלי שיוכל להכין את עצמו לכך. המבטח בבטחו את המבוטח מקבל על עצמו סיכון שיצטרך לשלם למבוטח כסף בעת קרות אירוע ביטוחי. לימים צורפה חובה זו של חובת גילוי מוגברת גם למבטח ואף הוגברה באשר למבטח. המבטח הוא בעל העוצמה, הוא בעל הידע באשר לתנאים העלולים לפגוע במבוטח. המבטח אחראי לכך שהמבוטח ידע באילו נסיבות הוא עלול להיפגע ולהפסיד את תשלומי הביטוח בקרות אירוע ביטוחי".

16. בית המשפט העליון בשבתו כבג"צ בתיק 3514/07 מבטחים מוסד לביטוח סוציאלי של העובדים בע"מ נ' מרק פיורסט ואח', (מיום 13/05/12). אמר את הדברים הבאים:

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ק"ג 11002-10-13

- 1 "בית הדין הארצי קבע פעמים מספר, בכלל זאת בעניין פיורסט, כי קרנות הפנסיה, מכוח
2 מעמדן החוקי ונוכח אופי פעילותן, צריכות לפעול לפי אמות המידה החלות על גופים
3 ציבוריים (עניין פיורסט, בעמ' 847-848; ע"ע 394/08 "נתיב" קרן הפנסיה של פועלי
4 ועובדי משק ההסתדרות בע"מ – שלום בוחנה 25.3.2009); ע"ע 600013/96 אברהם
5 ליבוביץ - קרן הגמלאות המרכזית של עובדי ההסתדרות בע"מ; ע"ע 600009/98 יואב
6 להב- מבטחים בע"מ 9.4.2006"; ..... אכן, התכלית הסוציאלית שבבסיס פעילותן של
7 הקרנות, הפיקוח והמעורבות הממשלתית בהסדרת פעילותן, היקף מבוטחיהן וטיב
8 השירות שהן מעניקות לציבור – כל אלה מצדיקים באופן עקרוני את ההחלה של חובות
9 מהמשפט הציבורי על קרנות הפנסיה (פרשת אלחנתי, פס' 20 בפסק דינה של השופטת
10 חיות)".
- 11
- 12 17. להלכה הפסוקה יש להוסיף את הוראות חוק הפיקוח, המדגישות את הנאמנות
13 אותה חייבת המבטחת לעמית, כך בסעיף 3 לחוק:
- 14 "3. (א) חברה מנהלת תשמש נאמן על נכסי קופות הגמל שבניהולה, לטובת העמיתים.
15 (ב) בניהול נכסי קופות הגמל, במתן שירות לעמיתיהן ובמילוי שאר תפקידיה לפי
16 הוראות חוק זה, תפעל החברה המנהלת באמונה ובשקיפה לטובת כל אחד
17 מהעמיתים, לא תפלה בין הזכויות המוקנות לאותם עמיתים ולא תעדיף כל ענין
18 וכל שיקול על פני טובתם.
19 (ג) חברה מנהלת תנהג בזהירות וברמת מיומנות שנאמן מיומן היה נוהג בהן בנסיבות
20 דומות, ותנקוט את כל האמצעים הסבירים לשם שמירה על נכסי קופות הגמל
21 שבניהולה ועל הזכויות הנובעות מנכסים אלה".
- 22
- 23 וכן את הוראות תקנות הגנת השכר (פרטים ומסירות הודעות), תשל"ו –
24 1976 קובעות בעניין מסירת הודעה על פי סעיף 19 א (ח) לחוק הגנת השכר,
25 הסדר כמפורט להלן:
- 26 "3. (א) קופת גמל תודיע על פיגור בתשלום ועל תקופת הפיגור במכתב בדואר רשום
27 לעובד; העתק מן ההודעה תשלח הקופה בדואר רשום למעבידו.
28 (ב) ההודעה לפי תקנת משנה (א) תביא לידיעת העובד והמעביד כי זכויותיו של העובד
29 בקופת הגמל עלולות להפגע באם החוב של המעביד לא ישולם תוך ששה חודשים
30 מיום מסירת ההודעה.
31 4. אישור למשלוח בדואר רשום עם העתק מההודעה, יראו אותם כהוכחה לכאורה על
32 מסירת ההודעה לנמען."
33

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ק"ג 13-10-11002

18. משכך על קרן הפנסיה מוטלת דרישת תום לב מוגברת ביחסיה עם העמיתים.
2 תום לב מוגבר זה מחייב גילוי מוגבר של פרטים רלוונטיים הידועים לה, וכן על
3 קיומן של תניות פטור העלולות לפגוע במבוטח ובכיסוי הביטוחי שלו.
4
19. משכך לטעמינו מוטלת על המבטח החובה לא רק לגלות את מלוא הפרטים
5 המהותיים לביטוח, אלא אף לוודא כי המבוטח ער לתנאים המוקדמים
6 ולסייגים של הכיסוי הביטוחי, במיוחד במצב בו המבוטח כמו במקרה דנן,
7 אינו עובד ישראלי.
8
20. כהערת אגב יאמר כי הדיון בטענות אלה של הפרת חובת הגילוי מחייב לתת
10 את הדעת לשאלת הסמכות העניינית הגם שעיון בכתב ההגנה של הנתבעת
11 מעלה כי כלל לא כפרה היא בסמכות העניינית של בית הדין. ר' סעיף 44 לכתב
12 ההגנה.
13
- יפים לענייננו דבריו של בית הדין הארצי בע"ע 17754-11-14 מוחמד ח'דר-
14 מנורה מבטחים פנסיה בע"מ (ניתן ביום 26.4.15) (להלן: "פסק דין ח'דר"):
15 "אם הטענה להפרת חובת הגילוי מבוססת על עוולת הרשלנות הקבועה בפקודת הנזיקין
16 [נוסח חדש], עשוי הדבר, כפי שנפסק בעניין שמואל לס, להציב קושי מבחינת סמכותו
17 העניינית של בית דין זה, שכן תובענה כאמור, לכאורה לא באה בגדרו של סעיף 24(א)(3)
18 לחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט - 1969. אם הטענה מבוססת על היחסים החוזיים עם
19 קופת הגמל, הרי שלכאורה לא מתעוררת שאלת הסמכות העניינית".
20
- 21
21. בתביעה דנן, ביססו התובעים את תביעתם הן על עוולת הרשלנות והן על
22 היחסים החוזיים עם הנתבעת. משכך, הדיון ייעשה במסגרת מערכת היחסים
23 החוזיים עם הנתבעת.
24
22. בהתאם להוראות החוק שצוטטו לעיל והראיות שהוצגו לפנינו, שוכנענו כי
26 הנתבעת לא עמדה בחובתה לגילוי נאות מוגבר בדבר מלוא הפרטים הנדרשים,
27 למנוח, בזמן הנדרש לעשות כן ובכלל.
28
- 29

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ק"ג 11002-10-13

- 1 עיון בחומר הראיות מעלה כי התובעים אינם חולקים על כך שהמנוח לא היה
2 "עמית פעיל" כהגדרתו בתקנון הנתבעת וזאת לאור העובדה שאכן הופסקו
3 הפרשות המעביד לטובתו. אולם הנתבעת לא הציגה כל ראיה ממתי המנוח
4 הפך להיות עמית לא פעיל ולא הציגה את הדוחות הסמוכים למועדים
5 הרלוונטים, קרי דוח שנת 2005. זה המקום לציין כי עיון בסעיף 20 לתצהיר
6 נציגת הנתבעת הגב' סוזי סבג מעלה כי היא מודה כי שלחה דוחות שנתיים
7 לכתובת העמית רק לשנים 2008-2012 כאשר המועד ההפקדה האחרון היה
8 5/05.
9
- 10 23. כמו כן הנתבעת אף מודה כי אכן לא שלחה כל הודעה או מכתב למנוח,
11 המבהיר מהם ההשלכות בנוגע להפסקת ההפרשות לקופת הפנסיה של התובע
12 ואף לא מה האופציות האפשריות העומדות לרשותו, במצב דברים שכזה,
13 כעולה מעדותה של עדת הנתבעת הגב' סבג סוזי, כמצוטט:
14 " ש : האם הקרן הודיעה למנוח באמצעות מכתב שהזכויות שלו עשויות להיפגע אם לא
15 יפריש הפרשות באופן עצמאי לקרן?
16 ת: בשנת 2005 לפי התקנון של מרץ, עמית שלא הועברו בגינו דמי גמולים במהלך 12
17 חודשים, הקרן לא מחוייבת לשלוח מכתב התראה, האחריות היא אך ורק על העמית
18 עצמו"....
19 ש: אמרת שהקרן לא הייתה מחוייבת באותה תקופה והפנית לתקנון, איפה רשום בתקנון
20 שמי שלא הפרישו עבורו 12 חודשים, הקרן לא מחוייבת לשלוח מכתב התראה?
21 ת: מפנה לסעיפים 9-7 לתצהיר שלי (מקריאה).
22 ש: הקרן למעשה לא שלחה שום מכתב כי לשיטתך לא הייתה מחוייבת?
23 ת: כנראה. לא אני שולחת את המכתבים.
24 ש: את הנחיית המפקח על הביטוח על הודעה לעמית בקרן פנסיה על שינוי כיסוי ביטוחי
25 את מכירה...?
26 ת: זה אני יודעת, אנחנו עושים את זה היום, העמיתים באים עם המכתבים אז אני רואה
27 שנשלחו מכתבים בנדון. אני לא מכירה הנחיה מ-2003 אלא מהיום"
28 ר' עמ' 14 שורות 18-27.
29
- 30 24. כאמור, ביום 12.2.03, הוציא המפקח על הביטוח את ההוראה שכותרתה
31 "הודעה לעמית בקרן פנסיה על שינוי הכיסוי הביטוחי", הקובעת כך:

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ק"ג 11002-10-13

- 1 "בתקנוני קרנות הפנסיה החדשות נקבע כי הפסקת תשלום דמי גמולים לקרן בגין עמית
2 תגרור, בין היתר, במועד שנקבע בתקנון, שינוי בכיסוי הביטוחי במקרה פטירה או אובדן
3 כושר עבודה של העמית.
4 לנוכח המשמעויות כבדות המשקל שיש לשינוי הצפוי עולה הצורך להביאו לידיעת
5 העמית, בדיווח נפרד ומפורט, הכולל, בין היתר, הסבר בדבר ההשלכות הביטוחיות של
6 השינוי והאפשרויות העומדות בפני העמית לנוכח השינוי הצפוי.
7 אשר על כן, הריני מורה לחברה מנהלת של קרן פנסיה להודיע לעמית כאמור על השינוי
8 הצפוי בכיסוי הביטוחי במקרה פטירה או אובדן כושר עבודה, לפחות 21 ימים בטרם
9 יתבצע".
- 10
- 11 25. בסיכומיה, הודתה הנתבעת כי אין חולק על כך שהוראה זו של המפקח על
12 הביטוח מחייבת. כמצוטט: "אני מסכימה עם חברי שהחוזר של המפקח על
13 הביטוח 2003-4, הוא אכן הוראה רגולטורית מחייבת" (ע"מ 20 שורה 29
14 לפרוטוקול).
- 15
- 16 26. כמו כן הלכה פסוקה היא כי מדיניות משפטית ראויה צריכה לפרש בהרחבה
17 את סמכות המפקח וליתן להנחיותיו את תוקפן הראוי, וכי יש לראות בחוזרי
18 המפקח על הביטוח כהנחיות מינהליות (ראו זמיר, הסמכות המינהלית ב',
19 776-775; ברכה, המשפט המינהלי, 30-31). ראו גם רע"א 10681/03 כלל נ'
20 מדינת ישראל (השופט ארבל) (טרם פורסם), וכן ע"ש (חיפה) 714/01
21 ירוסלבסקי נ' מדינת ישראל המפקח על הביטוח (טרם פורסם) (השופט
22 וסרקרוג). וכן ר' רעא 10641/05 הפניקס הישראלי חברה לביטוח בע"מ נ' חביב
23 אסולין.
- 24
- 25 27. בבג"צ 7721/96 איגוד שמאי הביטוח בישראל נ' המפקח על הביטוח פ"ד נה(3)
26 625 (להלן: "בג"ץ שמאי הביטוח") הורחבה סמכות זו, ונקבע כי המפקח
27 מוסמך גם להנהיג נורמות כוללות בענף הביטוח, ולהכריע בתלונות של גופים
28 וזאת על מנת להגשים את תכליתו הצרכנית של החוק: הגנה על צרכני הביטוח
29 ושמירת האינטרסים שלהם, בעומדם מול חברות הביטוח.
30 בין היתר נקבע שם, כי:

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ק"ג 11002-10-13

- 1 "פירוש רחב של סמכות המפקחת מתבקש גם מתכלית החוק. התכלית של חוק הפיקוח
2 היא, בראש ובראשונה, להגן על המבוטחים. ראו להלן פסקה 25. לאור תכלית זאת, לא
3 יהיה זה ראוי לתת לסמכות המפקחת פירוש צר, דהיינו, להגביל את סמכות המפקחת
4 לבירור תלונה שהוגשה על ידי מבוטח, להבדיל מתלונה שהוגשה על ידי אדם או גוף אחר,
5 או למנוע בעד המפקחת להורות על תיקון ליקוי באופן כללי, ולחייב אותה לטפל באותו
6 ליקוי באופן פרטני, פעם אחר פעם, כל פעם על יסוד תלונה חדשה, במאות ואלפי תלונות
7 של מבוטחים".
- 8
- 9 28. הצדדים חלוקים ביניהם בשאלה האם הנתבעת הייתה חייבת במשלוח הודעה
10 למנוח בדבר השינוי הצפוי בכיסויו הביטוחי לאור הפסקת הפרשות המעביד.
11 כאמור, אין מחלוקת כי הודעה שכזו לא נשלחה, לטענת הנתבעת היא לא
12 הייתה חייבת במשלוח הודעה כאמור.
- 13
- 14 29. אין אנו מקבלים את טענותיה אלו של הנתבעת, כי הוראות חוזר המפקח על
15 הביטוח בדבר שינוי כיסוי ביטוחי אינן מחייבות במשלוח הודעה כאמור
16 במקרה של המנוח, היות והקרן לא ידעה כי זה החודש האחרון לעבודתו,
17 כאשר התשלום האחרון היה ביום 15.5.05 והעמית הפך לא פעיל ביום
18 01.06.05 ואין 21 ימים בין שני המועדים כנדרש בחוזר הפנסיה, ולכן הוראה
19 זו של המפקח על הביטוח אינה ישימה למקרה של עמית שלא צבר תקופת
20 הכשרה וזאת מהנימוקים הבאים:
- 21 **ראשית**, לא עלה בידי הנתבעת לבסס טענות אלו בסעיפים רלוונטיים בתקנון
22 או בחוזר עצמו אותו יש לפרש בפרשנות מרחיבה ולטובת המבוטח בספק
23 פרשני.
- 24 **שנית**, חוזר המפקח על הביטוח בדבר שינוי כיסוי ביטוחי לא נוקב במועד
25 כלשהו ומשכך לא ברור מדוע הנתבעת נוקבת במועד 1.6.05, כמועד בו החל
26 המנוח להיות מבוטח שאינו פעיל. המועד הבא שבו היה צריכים להיות
27 מעוברים ההפרשות לגמל היה צריך להיות ב-15.6.05 ולכן לא ברור מדוע
28 הנתבעת נסמכת על יום 1.6.05, כך שבכל מקרה מדובר על יותר מ-21 ימים.
- 29 **שלישית**, בחוזר המפקח על הביטוח בדבר שינוי כיסוי ביטוחי אין כל החרגה
30 או הגבלה לגבי מספר החודשים בהם על העמית להיות מבוטח בפועל. או

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ק"ג 13-10-11002

1 שחוזר זה מדבר רק על מצב של ארכת ביטוח. ובכל מקרה הנתבעת לא הציגה
2 כל ראיה ממתי התובע הפך להיות במעמד לא פעיל .
3 **רביעית**, פרשנות הנתבעת תוביל לריקון מתוכן של חוזר המפקח על הביטוח
4 בדבר שינוי כיסוי ביטוחי הואיל ואף פעם לא ייוצר מצב בו יהיו 21 ימים
5 מהמועד בו הופסקו ההפרשות ועד ליום הראשון של החודש הבא לאחריו ואין
6 לקבל פרשנות זו שהינה לרעת המבוטח.
7 לטעמינו הפרשנות הראויה לחוזר זה, שהנתבעת לא יכולה היתה לשנות את
8 המעמד של התובע למבוטח לא פעיל, אלא אם הודיע לו 21 יום מראש, לפני
9 מועד השינוי את ההשלכות הנובעות מכך, דבר שלא בוצע על ידה במקרה דנן.
10
11 יתרה מכך, גם אם הייתה מתקבלת טענתה זו של הנתבעת כי היא אינה חייבת
12 במשלוח הודעה כאמור לפי חוזר המפקח על הביטוח בדבר שינוי כיסוי ביטוחי,
13 מוטלת עליה חובת גילוי מוגברת על פי הפסיקה והחקיקה כאמור לעיל, בה
14 היא לא עמדה.
15
16 30. יפים לענייננו דבריו של בית הדין הארצי בפסק דין ח'דר:
17 "בעיצוב חובות הגילוי המוטלות על קרן הפנסיה צריך להביא בחשבון כי מחד גיסא, אין
18 להטיל על קרן הפנסיה נטל שאינו מעשי, למשל – הנטל לוודא כי העמית מבין את כל
19 ההוראות (המשתנות) של התקנון ומודע להן. מאידך גיסא, יש להניח כי יכולותיו של
20 המבוטח "הממוצע" פחותות מאלה של המבוטח "הסביר" או המבוטח "הרציונאלי", ולכן
21 יש להטיל על קרן הפנסיה חובות אשר יהיה בהן כדי לסייע בהגברת מימושו של הביטחון
22 הסוציאלי וכדי לצמצם עד למינימום האפשרי את הנזק הכלכלי והחברתי העשוי להיגרם
23 בשל העדרו של כיסוי הסדרי בטחון סוציאלי כתוצאה מתת מידע.
24 ... קרן הפנסיה אינה צריכה לייעץ לעמית. .. אך על אך על קרן הפנסיה לדאוג להביא בפני
25 העמית את עובדות היסוד המהותיות ליישום תכלית ההתקשרות הפנסיונית, ולכל הפחות
26 להתריע בפניו על הצורך לבדוק את אותן עובדות כדי למנוע את "הנזק", למשל, אובדן
27 כיסוי.
28 לעניין עיתוי הגילוי היזום יודגש, כי את המידע הקונקרטי הרלוונטי יש לגלות במועד
29 הרלוונטי לגילוי, שכן רק במועד זה ישנה הסתברות מניחה את הדעת שהעמית יבין את
30 המשמעויות של אותו מידע שגולה".

31
32 31. וכך נקבע לעניין זה על ידי בית הדין הארצי בפסק דין רפפורט:

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ק"ג 11002-10-13

- 1 "ברגע שהתברר למבטחים שהופסקו התשלומים עבור המערערת היה עליו ליידעה מה
2 התוצאות העלולות לצמוח מכך. מבטחים לא ידעה ולא הייתה יכולה לדעת את סיבת
3 הפסקת ההפרשות. ייתכן שהסיבה היא הפסקת העבודה לחלוטין. במקרה זה היה על
4 מבטחים ליידעה כי יש באפשרותה להמשיך ולהפריש בעצמה על-מנת שזכויותיה
5 תישמרנה. ייתכן שההפסקה היא זמנית, כפי שהיה בעניינה של המערערת. היה על
6 מבטחים ליידעה על הפגיעה הפוטנציאלית בה. לא די בדוח שנתי המציין את תניות הפטור
7 או קיום תקנות הקרן".
8
- 9 32. משכך, משהופסקו תשלומי דמי הגמולים, קמה לנתבעת החובה להתריע בפני
10 העמית על התוצאות העלולות לצמוח מכך. אין הקרן יכולה לצאת ידי חובה
11 בטענה שהתקנון הוא מסמך גלוי ולכן "ידוע" לעמיתים.
12 לאור האמור לעיל, אין לקבל את טענתה של הנתבעת כי לא ידעה כי הכיסוי
13 הביטוחי של המנוח יסתיים והחובה לפנות לקרן ולהסדיר את תשלומי דמי
14 הגמולים מוטלת על העמית בלבד.
15
- 16 33. לסיכום, הנתבעת לא יידעה את המנוח במועד הנדרש בדבר הסיכונים ולא
17 עמדה בנטל חובת הגילוי המוגברת החלה עליה מכוח הפסיקה והחוק.
18
- 19 34. לאור קביעתנו לעיל, כי הפרה הנתבעת את חובת הגילוי החלה עליה, נשאלת
20 השאלה האם המנוח יכול היה לשלם את דמי הגמולים לו הייתה הנתבעת
21 שולחת לו מכתב המתריע בפניו על תוצאות הפסקת תשלומי דמי הגמולים
22 ואם אכן היה עושה כן.
23
- 24 35. עיון בעדותה של עדת הנתבעת הגב' סוזי סבג מעלה כי אכן אין מניעה אילו
25 רצה המנוח להמשיך ולהיות מבוטח גם לאחר סיום העסקתו:
26 " ש: במאי 2005 הוא עזב למעשה את הקרן נכון שהיה יכול להמשיך להפריש כספים
27 באופן עצמאי ולשמור על הרצף הביטוחי שלו?
28 ת: נכון.
29 ש: את מסכימה איתי שאם המנוח היה מפריש באופן עצמאי לאחר שהמעסיק הפסיק
30 להפריש וזה היה נמשך עד למועד האירוע, האלמנה הייתה זכאית לפנסיית שאירים?
31 ת: נכון " ר' עמ' 14 שורות 10-15

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ק"ג 13-10-11002

- 1
- 2 36. גרסתה של התובעת, כי לו הייתה נשלחת הודעה כאמור היו המנוח והיא
- 3 פועלים להסדר תשלום דמי הגמולים, לא נסתרה. הדבר עולה מתצהיר עדותה
- 4 כמצוטט: "כאמור מנורה לא שלחה לנו מעולם מכתב המתריע על השינוי הצפוי בכיסוי
- 5 הביטוחי של בעלי. לו הייתה מנורה מודיעה לבעלי כי הכיסוי הביטוחי שלנו ייפגע במידה
- 6 ולא נמשיך להפריש התגמולים היינו דואגים לבצע ההפרשות כסדרן. בפועל הודעה כזאת
- 7 לא נשלחה מעולם" (סעיף 12 לתצהיר התובעת). משבחרה הנתבעת שלא להעלות
- 8 את הנושא בחקירתה של התובעת, אנו מקבלים את גרסתה של התובעת
- 9 כאמור.
- 10
- 11 37. משכך, יש לראות את המנוח כמי ששילם דמי גמולים עד למועד פטירתו,
- 12 דהיינו יש לראותו כעמית פעיל, בנסיבות העניין.
- 13
- 14 38. עמית פעיל מוגדר בסעיף ההגדרות לתקנון, כך:
- 15 "עמית ששולמו בעדו דמי גמולים לקרן, במשך חודש אחד לפחות בתכוף לפני מועד אירוע
- 16 מזכה, או עמית בתקופת ארכת הביטוח שלא נמשכו מחשבונו, בתקופת ארכת הביטוח,
- 17 מלוא סכומי מרכיב תגמולי המעסיק ומרכיב תגמולי העובד";
- 18
- 19 בהתאם לסעיף ההגדרות לתקנון: "ארכת ביטוח" היא:
- 20
- 21 תקופה של 3 חודשים שתחילתה ביום הראשון של החודש שלאחר החודש האחרון שבו
- 22 הופקדו דמי גמולים... בקרן ובלבד שעד למועד האמור העמית צבר 12 חודשים לפחות
- 23 שבעדם שולמו בגינו דמי גמולים לקרן".
- 24
- 25
- 26 39. אם כן, ניתן לראות שממילא, לאור סעיף ההגדרות הנ"ל, אין עמית נדרש
- 27 להיות בעיצומה של תקופת ארכת הביטוח על מנת להיחשב "עמית פעיל"
- 28 משקמה החלופה – "במשך חודש אחד לפחות בתכוף לפני מועד אירוע מזכה".
- 29
- 30 40. סעיף ההגדרות קובע כי שאירי עמית אשר נפטר זכאים לפנסיה: "סכום כסף
- 31 חודשי שהקרן תשלם מידי חודש בחודשו, לפי הוראות התקנות, לעמית שהגיע לגיל
- 32 פרישה או לשאיריו, לעמית שהפך לנכה, לשאירי נכה שנפטר, לנכה שהגיע לגיל פרישה,
- 33 או לשאירי עמית שנפטר".

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ק"ג 13-10-11002

- 1 כאשר מועד האירוע המזכה "לענין פנסיית שאירים - מועד הפטירה..".
- 2
- 3 שאיר מוגדר בסעיף ההגדרות כך: "אלמנת עמית, אלמנת פנסיור, יתום והורה".
- 4
- 5 כאשר אלמנת עמית מוגדרת בתקנון: " אחת מאלה: (1) מי שהייתה נשואה לעמית
- 6 שנפטר וגרה עמו בתכוף לפני פטירתו ובעת הפטירה; (2) מי שערכאה שיפוטית מוסמכת
- 7 הכריזה עליה כידועה בציבור של העמית, ובלבד שגרה עם העמית לפחות שנה רצופה
- 8 בתכוף למועד פטירתו ובעת הפטירה";
- 9 ויתום מוגדר כך: " ילד של עמית שנפטר או בן מוגבל של עמית שנפטר".
- 10
- 11 41. מעיון בחומר הראיות עולה כי התובעים הם אכן "אלמנת עמית" ו"יתום" לפי
- 12 הגדרות התקנון. דבר העולה בקנה אחד עם רישומה של התובעת, כאשתו של
- 13 המנוח הן בתעודת הזהות של המנוח (נספח א לתצהיר התובעת) והן במרשם
- 14 האוכלוסין שם אף מצוין כי התובע 2 הינו בנם של התובעת והמנוח (ר' נספח ב
- 15 לתצהיר התובעת).
- 16
- 17 42. משכך על הנתבעת לשלם לתובעים את פנסיית השאירים המגיעים לשאירי
- 18 עמית שנפטר, לפי הגדרות ותקנות התקנון של הנתבעת.
- 19
- 20 43. ערים אנו לתקנה 59 לתקנון הרלוונטי שקובעת: " נפטר עמית לא פעיל, תהיה
- 21 אלמנתו, והיא בלבד, זכאית לפנסיה המחושבת לפי הוראות תקנה 60". אולם
- 22 משקבענו כי יש לראות בסטטוס של המנוח כמבוטח פעיל אין רלוונטיות
- 23 לתקנה זו.
- 24
- 25 טענת השיהוי
- 26
- 27 44. לטענת הנתבעת יש לדחות את התביעה מחמת השיהוי הניכר בהגשתה,
- 28 כשמונה שנים לאחר פטירת המנוח.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ק"ג 11002-10-13

1   טענת הנתבעת, תלושי המנוח היו אצל התובעת במשך שנים והיא בחרה שלא
2   לברר את משמעות הזכויות הנובעות מכך.

3
4   ראשית יצויין כי התביעה לא התיישנה ולא בכדי הנתבעת לא טענה טענת
5   התיישנות. העילה כנגד קרן פנסיה בכל הנוגע לתשלומי פנסיה אינה מתיישנת
6   הואיל והעילה מתחדשת מידי חודש בחודשו וזאת בשונה מתביעה כנגד
7   מעסיק בנדון. ר' ע"ע 1616/04, טיברמן נ' מקורות [פורסם בנבו] (ניתן ביום
8   : (8.1.2006

9   **התביעה לפיצוי בגין הפסדי פנסיה**
10   **ההלכה הפסוקה בתביעות להפרישי פנסיה מבחינה בין תביעה כנגד המעסיק לבין**
11   **תביעה כנגד קרן הפנסיה. באשר לתובענה כנגד קרן הפנסיה נפסק, כי העילה אכן**
12   **מתחדשת מידי חודש בחודשו מאז שהעובד פרש לגמלאות. אולם, כאשר התביעה**
13   **מופנית כנגד המעסיק בגין אי הפרשות לפנסיה בתקופת עבודתו, כי אז יש לבחון**
14   **את המועד בו היה על המעסיק לבצע את הפרשות ובהתאם לכך להחיל את כללי**
15   **חוק ההתיישנות, התשי"ח-1958"**
16

17   45. קבלת טענת שיהוי פוגעת בזכות הגישה לערכאות מעבר לדיני ההתיישנות.
18   משכך, אין בה כשלעצמה להצדיק דחיית תביעה למתן סעד, אלא בהתקיים
19   תנאים מסוימים הקשורים בנסיבותיו הפרטניות של המקרה.

20
21   בע"א 6805/99 **תלמוד תורה הכללי והישיבה הגדולה עץ חיים בירושלים נ'**
22   **הועדה המקומית לתכנון ולבניה ירושלים (פ"ד נו(5), 433, 446-447) סוקרת**
23   **כב' השופטת פרוקצ'יה את מאפייני טענת השיהוי והתנאים לתחולתה:**
24   **"השתהות בהגשת תביעה אינה, לכשעצמה, שיהוי כמובנו במשפט. שיהוי בתוך תקופת**
25   **ההתיישנות נוצר מקום שיש בהשתהות בפנייה לבית המשפט משום שימוש לא נאות**
26   **בזכות התביעה הנתונה לתובע ופגיעה בצפייה הלגיטימית של הנתבע שלא להיתבע -**
27   **שימוש המגיע כדי ניצול לרעה של ההליך השיפוטי (רע"א 4928/92 עזרא נ' מועצה**
28   **מקומית תל-מונד, פד"י מז (5) 94; Oughton, Lowry, Merkin, Limitation of**
29   **.(Actions, 1998, p.23**

30   לצורך טענת שיהוי נדרש להוכיח כי בנסיבות המקרה התובע זנח את זכות התביעה
31   העומדת לו, או שבמשך הזמן שינה הנתבע את מצבו לרעה. היו שהוסיפו תנאי חלופי
32   שלישי שעניינו שיהוי שנגרם עקב חוסר תום לבו של התובע (ע"א 403/63 תמיר נ'
33   שמואלי, פד"י יח(53, 47, 1); ע"א 410/87 עזבון ליברמן נ' יונגר, פד"י מה(3) 755-6 (749).
34   הנטל להוכיח את התנאים הנדרשים לקיום שיהוי מוטל על הטוען לכך - קרי: הנתבע

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ק"ג 11002-10-13

1 ; ע"א 206/75 סלון 100 בע"מ נ' פנטריסה, פד"י (1) 732; פרשת ליברמן, שם, עמ' 756;
2 ע"א 167/51 ברסקי נ' סגל, פד"י טז', 15; ע"א 118/75 עזבון שריידי נ' מנסור, פד"י לא
3 (2) (664, 659); ע"א 554/84 חברה לשיכון עממי נ' מימון, פד"י מ(810) (2), 802; ע"א
4 109/87 חוות מקורה נ' חסון, פד"י מז(1) 5; ע"א 5634/90 פינטו נ' אפוטרופוס על נכסי
5 נפקדים, פד"י מז(4) 846.

6
7 וכך פסק בית הדין הארצי לעבודה בעניין זה ב דב"ע מז/3-15 אפנר יצחק ואח'
8 נ' מפעלי הדסה לחינוך (פס"ד מיום 18.8.87):
9 "השיהוי כשלעצמו אינו מצדיק עדיין דחיית תביעה למתן סעד... לא על נקלה ישלול בית
10 המשפט סעד מבעל דין בטענת שיהוי. כדי שיעשה כך, חייבים להתקיים תנאים
11 מסוימים, הקשורים בנסיבותיו המיוחדות של המקרה, ואלה טעונים הוכחה, לפני שימצא
12 בית המשפט יסוד לדחות תביעה מחמת שיהוי".

13
14 46. בענייננו אין ספק שהשיהוי האובייקטיבי שבו הוגשה התביעה מעמיד קושי
15 בפני התובעים, אך לדעתנו אין לומר כי הנתבעת הרימה את הנטל הנדרש
16 להוכיח כי התובעים וויתרו על זכות התביעה שלהם זאת מהנימוקים הבאים:
17 ראשית, עיון בחובר הראיות מעלה כי המנוח, אשר היה יליד ניגריה, לא היה
18 בקיא בזכויות המגיעות לו, כך עולה מחקירתה הנגדית של התובעת, שלא
19 נסתרה: "ש. לקראת העזיבה שלו, איזה בירורים הוא עשה מול גופים בשביל להבין מה
20 מגיע לו כמפוטר? ת. שום בירורים. בעלי לא ידע קרוא וכתוב בעברית, הוא היה דובר
21 אנגלית. הדבר היחיד שידע שאמור לקבל זה פ"פ" (ר' ע"מ 9 שורות 4-1 ושורות 8-10
22 לפרוטוקול).

23 שנית, גרסתה של התובעת כי גילוי הפרשות המעביד לקרן פנסיה נעשו
24 במקרה, לאחר פטירת המנוח, לא נסתרה. הדבר עולה מסעיף 3 לתצהיר עדותה
25 וכן מחקירתה הנגדית (ע"מ 10 שורות 14-10).

26 יצוין כי התובעת לא נשאלה בחקירתה מתי גילתה את התלושים, מתי פנתה
27 למעביד ומה המועד שבו נתגלה לה כי הופרשו עבור המנוח סכומים לקרן
28 הפנסיה. משכך אין לנו אלא לקבל את גרסת התובעת בעניין זה.

29 שלישית, הגב' סבג' הודתה בחקירתה הנגדית כי התובעת אכן פנתה לצורך
30 בירור זכויותיה ובבקשה לתשלום עובר להגשת התביעה, כמצוטט: "התובעת
31 פנתה אליי ב-22.4.12, אני לא זוכרת אותה באופן אישי ולא את המקרה. כשפנו אליי

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ק"ג 11002-10-13

- 1 בדקתי מהמסכים, מהמערכת, יש לנו מעקבים במערכת אנחנו רושמים כל פנייה, יש לנו
2 תיעוד לכל פגישה עם לקוח. התיעוד מראה שלראשונה הגיעה למבטחים ב-22.4.12."
3 (ע"מ 11 שורות 27-23 לפרוטוקול). זאת בניגוד גמור לטענת הנתבעת בכתב
4 הגנתה כי התובעים לא פנו לקרן מעולם בבקשה תשלום או לצורך בירור
5 זכויותיהם עובר להגשת התביעה (סעיף 20 לכתב ההגנה.
6
7 47. משכך, לא הוכח כי התובעים פעלו בחוסר תום לב, ומשלא הוכח כי מצבה של
8 הנתבעת השתנה לרעה אין לדחות את התביעה מחמת שיהוי.
9 אולם מצאנו כי נכון יהא לקחת בחשבון את השיהוי הרב שבה הוגשה התביעה,
10 דבר אשר גרם לנתבעת קושי משלא נשמרו כל המסמכים משנת 2005, השנה
11 שבה צורף המנוח לקרן, ולאזן זאת על ידי פסיקת הפרשי ריבית והצמדה מיום
12 הגשת התביעה ועד ליום התשלום בפועל בלבד, זאת בהתאם לפסיקת בית
13 הדין הארצי אשר קבעה כי באשר לקביעת המועד לפסיקת ריבית והצמדה כי
14 "הקו המנחה הסביר והרצוי הוא שההצמדה והריבית יפסקו מיום היוצר
15 העילה ולא רק מיום הגשת התביעה, והוא כמובן, אם אין נסיבות המצדיקות
16 סטייה מן הקו המנחה האמור. בנוסף על כך יש להיחשב במהות החיוב הכספי
17 ותכליתו, ולצורך שמירה על ערכו הריאלי של הפיצוי" (ראה: ע"ע 110/07,
18 **פרדי ברבי נ' יוסי ברבי** (מיום 1.9.08)). במקרה דנן משמדובר בשיהוי של 8
19 שנים מצאנו לחרוג מהכלל ולהורות על חיבות בהפרשי ריבית והצמדה מיום
20 הגשת התביעה בלבד.
21
22 48. ב"כ הצדדים בסופו של הדיון הודיעו כי אין מניעה שעילת התביעה תהיה
23 הצהרתית עם הוראות לביצוע.
24
25 49. נוכח האמור ניתן בזה פסק דין הצהרתי הקובע כי מותו של המנוח אוגוצ'קו
26 מתיו אוקצ'קו ז"ל מזכה את התובעים, בפנסיית שארים. אשר על כן על
27 הנתבעות לשלם לתובעים את תגמולי הפנסיה הנדרשים בהתאם לתקנונה,
28 ממועד פטירתו של המנוח ואילך.
29

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ק"ג 11002-10-13

1 בכל הנוגע לתשלום עד למועד מתן פסק דין זה התשלום יבוצע בתשלום חד
2 פעמי, וזאת ללא הפרשי ריבית והצמדה אלא מיום הגשת התביעה ועד ליום
3 התשלום בפועל. ומיום מתן פסק הדין התשלום יבוצע לתובעים בהתאם
4 להוראות התקנון של הנתבעים למועד הרלוונטי.
5
6 50. הנתבעת תשא בהוצאות משפט ושכ"ט עו"ד של התובעת בסך של 10,000 ₪
7 שישולמו תוך 30 יום מהיום.
8
9 51. זכות ערעור לבית הדין הארצי תוך 30 יום מיום קבלת פסק הדין.
10
11
12

נציג ציבור מעסיקים, גב'
אהובה גנור

אסנת רובוביץ - ברכש, שופטת

נציג ציבור עובדים, מר
איסר באומל

13
14
15 ניתן היום, ד' אלול תשע"ה, (19 אוגוסט 2015), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.
16

אסנת רובוביץ - ברכש, שופטת

17
18
19
20
21
22
23
24